

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44146 אסיף נ' אליזבט למהדרין בע"מ
ת"א 12-11-19507 אסיף נ' דוד ואח'

תיקים חיצוניים: 0182405125 ; 0182420124

בפני כבוד השופט הבכיר מיכאל תמיר
תובע דב אסיף
ע"י ב"כ עו"ד אמיר אלטשולר ועו"ד עדי אמיתי

נגד

נתבעים
1. אברהם דוד
2. ארנולד דודוב
3. אליזבט למהדרין בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד יוגב לוי

פסק דין

- 1
- 2 1. פסק הדין ניתן בשתי תביעות שטריות שהגיש התובע: (1) תביעה נגד נתבעת 3, אליזבט למהדרין
- 3 בע"מ (להלן: "החברה") בתיק הוצל"פ 5-12-82405-01 לביצוע תשעה שיקים: שיק מס' 91 על סך
- 4 11,600 ₪ מיום 1.8.11 ושמונה שיקים נוספים שמספריהם 93, 95, 97, 99, 101, 103, 105 ו-107,
- 5 על סך 23,200 ₪ כל אחד לפירעון ב-1 לכל חודש החל מ-1.9.11 ועד ל-1.4.12; ו- (2) תביעה נגד
- 6 שלושת הנתבעים בתיק הוצל"פ 4-12-82420-01 לביצוע שטר חוב על סך 150,000 ₪ מיום 26.8.12.
- 7
- 8 2. בשני התיקים הנ"ל הוגשו התנגדויות לביצוע השטרות, ניתנה לנתבעים רשות להתגונן ונקבע כי
- 9 התצהירים שהוגשו בתמיכה לכתבי ההתנגדות ישמשו כתבי הגנה בתיק.
- 10
- 11 3. בתמיכה להתנגדות לביצוע השיקים בתיק הוצל"פ 5-12-82405-01 הוגש תצהיר של נתבע 1 שבו
- 12 הצהיר כי הוא הבעלים של החברה וטען כי התובע הגיש את השיקים לביצוע בחוסר תום לב, בעת
- 13 שידע כי העסק של החברה קרס באשמתו הבלעדית. כמו-כן הצהיר נתבע 1 כי התובע ידע היטב
- 14 שעליו לשלם לחברה כספים רבים, כיוון שהוא מחזיק ברשותו בניגוד להסכם בין הצדדים את כל
- 15 הציוד של החברה שהיה במושכר – ציוד ששווי גבוה יותר מסכום כל השיקים שהוגשו לביצוע
- 16 בתיק ההוצל"פ. לאור זאת נטען כי יש לקזז את שווי הציוד מסכומי השיקים. ואולם, בסיכומי
- 17 התשובה שהוגשו בסוף ההליך שבפני הודיעו הנתבעים כי הם מוותרים על טענת הקיזוז וכי
- 18 טענתם בעניין הציוד תתברר בהליך אחר המתנהל בין החברה לבין התובע ואחיו.
- 19
- 20 4. בתמיכה להתנגדות לביצוע שטר החוב בתיק הוצל"פ 4-12-82420-01 צורפו תצהירים של הערבים
- 21 לשטר, נתבעים 1 ו-2, שבהם נטען כי התובע עשה שימוש לרעה בהליכי משפט כשהגיש את שטר
- 22 החוב לביצוע ובמקביל פתח תיק הוצל"פ נוסף לביצוע השיקים. כמו-כן הועלתה בתצהירים אלה
- 23 טענת הקיזוז הנ"ל, אך כאמור, הנתבעים זנחו טענה זו בסיכומי התשובה.
- 24

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44146 אסיף נ' אליזבט למהדרין בע"מ
ת"א 12-11-19507 אסיף נ' דוד ואח'

תיקים חיצוניים: 0182405125 ; 0182420124

5. מתצהיר עדותו הראשית של נתבע 1 עולה כי החברה התקשרה עם התובע ואחיו מר אפרים אסיף (להלן: "אפרים"), בהסכם שכירות של נכס בבני ברק, ופתחה במקום אולם אירועים. נתבע 1 הצהיר כי הנכס הושכר במצב הרוס ביותר, והחברה השקיעה מאות אלפי ש"ח כדי להכשירו לאכלוס וכן רכשה עבור העסק ציוד בשווי מאות אלפי ש"ח. לטענתו של נתבע 1 בתצהירו כתוצאה מהיקף ההשקעה הגדול במושכר נקלעה החברה לקשיים וחדלה לשלם את דמי השכירות, ומשסירבו התובע ואפרים להפחית את דמי השכירות, פונה הנכס לאחר תקופת הודעה מוקדמת של שלושה חודשים, כנדרש בהסכם. לפיכך הוצהר כי התובע זכאי לדמי שכירות בגין שלושה חודשים בלבד.
6. בתצהירי עדותם הראשית של התובע ואפרים נטען כי החברה התחייבה לשלם את מלוא דמי השכירות עד תום תקופת ההסכם, ולכן חובה עומד על סך כולל של 382,800 ₪ (בגין מחצית חודש אוגוסט 2011 ובגין חודשים ספטמבר 2011 עד אפריל 2012). כמו-כן הוצהר כי החברה חייבת סך נוסף של 92,800 ₪ בגין ביטול ההנחה שניתנה לה, וזאת לפי הוראות סעיף 8 להסכם השכירות שבו נקבע כי אם השוכר יפנה את המושכר מכל סיבה שהיא לפני תום תקופת השכירות הבסיסית, יהיה עליו לשלם את הפרש ההנחה בדמי השכירות שניתנה לו בסך 20,000 ₪ + מע"מ לחודש לתקופה של ארבעת חודשי השכירות הראשונים. עוד עלה מהתצהירים כי השיקים שהוגשו לביצוע מכסים רק מחצית מדמי השכירות החודשיים שלא שולמו, ובגין המחצית השנייה נמשכו שיקים לפקודת אפרים. המצהירים הכחישו כי קיבלו מהנתבעים הודעה מוקדמת על פינוי המושכר, ואף הצהירו כי הנתבעים ביקשו מהם להמשיך להחזיק במושכר תוך התחייבות לתקן את הפרותיהם ולפרוע את חובם.
7. בדיון בהוכחות נחקרו המצהירים על תצהיריהם ולאחר מכן הוגשו סיכומים בכתב.

דיון

8. כפי שנקבע בהחלטתו של כב' הרשם ביטון (כתוארו דאז), בתום הדיון בהתנגדויות הנתבעים ביום 14.2.2013, למעשה, טענת ההגנה היחידה של הנתבעים שבגינה ניתנה להם רשות להתגונן היא טענת קיזוז של שווי הציוד שנותר במושכר ולא הוחזר לחברה. אולם כאמור, בסיכומי התשובה הודיעו הנתבעים כי הם מוותרים על טענת הקיזוז.
9. כמו-כן הועלו בתצהירים שצורפו לכתבי ההתנגדות שתי הטענות הבאות: (1) התובע עשה שימוש לרעה בהליכי משפט ולא פעל בתום לב כשהגיש את שטר החוב לביצוע, ובמקביל פתח תיק הוצל"פ נוסף בגין השיקים שחוללו; ו- (2) עסקה של החברה קרס באשמתו הבלעדית של התובע. טענות אלה נזנחו בסיכומי הנתבעים, וממילא דינן להידחות גם לגופן. אין כל פסול בהגשת בקשה לביצוע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 44146-11-12 אסיף נ' אליזבט למהדרין בע"מ

ת"א 19507-11-12 אסיף נ' דוד ואח'

תיקים חיצוניים: 0182405125 ; 0182420124

- 1 שטר החוב בד בבד עם בקשה לביצוע השיקים. לפי סעיף 42 להסכם השכירות, התובע ואחיו
2 אפרים אשר מוגדרים יחד וכל אחד לחוד "המשכיר" רשאים להשתמש בשטר החוב כדי לגבות
3 כל סכום שיגיע מהחברה בעקבות הפרת ההסכם. משאין חולק כי הנתבעים חדלו לשלם את דמי
4 השכירות החודשיים, והשיקים שהוגשו לביצוע מכסים רק מחצית מדמי השכירות החודשיים
5 שלא שולמו, התובע ואפרים רשאים לגבות את המחצית השנייה של דמי השכירות באמצעות שטר
6 החוב, בכפוף לכך שסכומים אלה לא ייגבו מהחברה פעם נוספת באמצעות השיקים שנמשכו
7 לפקודת אפרים. אשר לטענה כי התובע גרם לקריסת עסקה של החברה – לא הובאו ראיות כלשהן
8 לביסוס טענה זו והנתבעים זנחו אותה לחלוטין.
9
- 10 10. טענה חדשה שהועלתה לראשונה בתצהיר עדותו הראשית של נתבע 1 היא כי החברה מסרה הודעה
11 מוקדמת על פינוי המושכר תוך שלושה חודשים, ולכן לפי הוראות הסכם השכירות, היה עליה
12 לשלם דמי שכירות בגין שלושה חודשים בלבד. טענה זו לא הוזכרה בתצהירים שהוגשו בתמיכה
13 לכתבי ההתנגדות ובאי כוח התובע התנגדו במפורש להרחבת החזית האסורה, הן בפתח דיון
14 ההוכחות והן בסיכומים. מעבר לכך, גם לגופו של עניין דינה של הטענה להידחות. בסעיף 58
15 להסכם השכירות נקבע כדלקמן:
16
17 **"מוסכם בין הצדדים, כי בהודעה של 90 יום מראש בכתב בדואר רשום (להלן:**
18 **"ההודעה") ובכל שלב של ההתקשרות החוזית בין הצדדים (הן הבסיסית ו/או**
19 **האופציה) יהא רשאי השוכר להודיע למשכיר, כי הוא אינו חפץ להמשיך את**
20 **השכירות במושכר ובחלוף 3 חודשים מיום מתן ההודעה בטל הסכם זה והשוכר**
21 **מתחייב לפנות את המושכר על כל תכולתו תוך 3 חודשים מיום ההודעה. למען הסר**
22 **ספק יובהר, כי בחלוף 3 חודשים מיום מתן ההודעה ולאחר פינוי המושכר ותשלום**
23 **החובות הבאים... לא יהא חייב השוכר למשכיר כל תשלום ובפרט לא בגין דמי**
24 **השכירות עד תום התקופה הנקובה בחוזה, דהיינו מיום מתן ההודעה המוקדמת**
25 **יהא חייב השוכר למשכיר 3 חודשי שכירות בלבד...".**
26
- 27 11. הנתבעים לא הוכיחו כי שלחו לתובע או לאפרים הודעה בכתב, בדואר רשום או בכל אמצעי אחר,
28 על רצונם לבטל את הסכם השכירות ולפנות את המושכר תוך שלושה חודשים. נתבע 1 הצהיר כי
29 ניתנה הודעה מוקדמת על פינוי המושכר, אך לא ציין מתי ניתנה ההודעה, האם נשלחה בכתב,
30 ואם כן, מתי נשלחה. נתבע 1 אף לא צירף לתצהירו כל אסמכתה המעידה על משלוח הודעה כזו.
31 בחקירתו הנגדית העיד נתבע 1 לראשונה כי באוקטובר 2011 הודיע לאפרים בעל-פה על פינוי
32 המושכר, ולאחר מכן אף שלח אליו מכתב בפקס, אך הוא לא מוצא את המכתב (עמ' 16 ש' 9-32).
33 לעומת זאת, אפרים הצהיר כי מעולם לא קיבל הודעה מוקדמת על פינוי המושכר, וגם בחקירתו
34 הנגדית העיד כי נתבע 1 לא אמר שהוא רוצה לפנות ולא שלח מכתב (עמ' 22 ש' 1). התובע העיד כי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 44146-11-12 אסיף נ' אליזבט למהדרין בע"מ

ת"א 19507-11-12 אסיף נ' דוד ואח'

תיקים חיצוניים: 0182405125 ; 0182420124

- 1 לא היה מעורב בפינוי וכי אחיו אפרים טיפל בכך (עמ' 32 ש' 24-27), ובהמשך העיד כי הוא לא
2 זוכר שנתבע 1 הודיע באוקטובר 2011 שהוא מתפנה מהמושכר (עמ' 35 ש' 8-9). כמו-כן העידו
3 התובע ואפרים כי נאלצו לרדוף אחרי נתבע 1 ולהתחנן בפניו לפנות את המושכר (ראו עדותו של
4 אפרים בעמ' 28 ש' 11-12 ועדותו של התובע בעמ' 35 ש' 11-12).
- 5
- 6 12. התובע העיד כי הוא לא זוכר פרטים שונים הקשורים לתביעה, לרבות סכום החוב של הנתבעים,
7 אך התרשמת כי אין לזקוף זאת לחובתו, וזאת הן בשל גילו המבוגר ומצבו הבריאותי והן משום
8 שמהעדויות בתיק, לרבות עדותו של נתבע 1, עולה כי אפרים הוא זה שהתנהל מול נתבע 1 וטיפל
9 בהשכרה ובפינוי המושכר (ראו עדותו של התובע בעמ' 30 ש' 12-18, בעמ' 32 ש' 24-27 ועדותו של
10 נתבע 1 בעמ' 11 ש' 4-5 ובעמ' 17 ש' 5-15).
- 11
- 12 13. אין לקבל את טענת הנתבעים בסיכומיהם כי השכל הישר וההיגיון העסקי מלמדים שניתנה
13 הודעה מוקדמת על פינוי. מעיון בהעתקי השיקים שהוגשו לביצוע עולה כי כולם חוללו מסיבת
14 "אכ"מ" או "חשבון מוגבל". נתבע 1 אישר שהשיקים חוללו מסיבת אכ"מ, והעיד כי עד כמה
15 שהוא זוכר, לא פנה לבנק כדי לבטל אותם (ראו עדותו של נתבע 1 בדיון בהתנגדות מיום 13.4.14
16 בעמ' 1 ש' 20-21 ועדותו בדיון ההוכחות מיום 14.11.20 החל מעמ' 8 ש' 29). ממכתבים של ב"כ
17 התובע ואפרים שצורפו לתצהיריהם עולה כי ב- 11.10.16 נשלח לב"כ נתבעים מכתב התראה על
18 אי תשלום דמי שכירות והפרות נוספות של ההסכם, והם נדרשו לפנות את המושכר עד ליום
19 11.11.6 ולשלם את מלוא דמי השכירות עד לתום תקופת ההסכם. עוד עולה מהמכתבים כי
20 בהמשך ועד לסוף דצמבר 2011 התנהל בין הצדדים מו"מ בניסיון לאפשר לחברה להמשיך
21 ולהחזיק במושכר לבקשתה, תוך פריסת חוב דמי השכירות (ראו מכתב מיום 11.12.18 בנספח ב'4
22 לתצהירים מטעם התובע). מהמכתב האחרון שצורף לתצהירים עולה כי רק בינואר 2012 הודיעו
23 הנתבעים על נכונותם להחזיר את החזקה במושכר מיידית (ראו מכתב מיום 12.1.11 בנספח ג'4).
- 24
- 25 14. לאור כל האמור לעיל, הנתבעים לא הרימו את הנטל המוטל עליהם כדי להוכיח כי בחודש
26 אוקטובר 2011 נמסרה לאפרים או לתובע הודעה מוקדמת בעל-פה או בכתב על פינוי המושכר
27 תוך שלושה חודשים.
- 28
- 29 15. בניגוד לטענת ב"כ הנתבעים בסעיף 31 לסיכומיו, בהעדר הודעה מוקדמת בכתב של החברה על
30 פינוי המושכר לפי סעיף 58 להסכם, התובע ואפרים זכאים לתשלום דמי השכירות בגין מלוא
31 התקופה הבסיסית של ההסכם ולא בגין שלושה חודשים בלבד.
- 32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-11-44146 אסיף נ' אליזבט למהדרין בע"מ

ת"א 12-11-19507 אסיף נ' דוד ואח'

תיקים חיצוניים: 0182405125 ; 0182420124

16. טענה חדשה נוספת של הנתבעים בסיכומיהם היא כי יהיה זה לא הוגן, לא ראוי ואף עשיית עושר על חשבונם של הנתבעים אם בית המשפט יפסוק שהחברה חבה לתובע בגין חודשים שבהם לא הייתה במושכר ושהתקבלו בגינם דמי שכירות מושכר אחר. טענה זו לא הועלתה בתצהירים שהוגשו בתמיכה לכתבי ההתנגדות או בתצהיר עדותו הראשית של נתבע 1, ומשהתנגד התובע להרחבת החזית האסורה, אין לדון בטענה זו.
17. במאמר מוסגר יצוין כי בנסיבות העניין לא הוכח שהנתבעים עשו עושר ולא במשפט כשדרשו מהנתבעים תשלום בגין כל תקופת השכירות הבסיסית שנקבעה בהסכם, לרבות בגין תקופה של כחודשיים (בין 20.2.12 ל- 28.4.12) שבהם שוכר אחר החזיק במושכר (ראו עדותו של אפרים בעמ' 24 ש' 10-13). כשנשאל אפרים מדוע הוא דורש דמי שכירות בגין החודשים שבהם לא נגרם לו נזק כספי כיוון שהיה לו שוכר חדש, השיב כי מגיעים לו דמי שכירות לפי ההסכם כיוון שנתבע 1 עשה לו נזק (עמ' 25 ש' 4-14). אין חולק שהחברה לא שילמה את דמי השכירות ולא פינתה את המושכר במשך חודשים רבים, החל מאמצע אוגוסט 2011 ועד לסוף ינואר 2012. התובע ואפרים העידו כי נאלצו לרדוף אחרי נתבע 1 שיפנה את המושכר. כך למשל העיד אפרים – **"התחננתי בפניו שיפנה אבל המשיך להחזיק כמה שיותר להוציא את המיץ ולא לתת לי תמורה"** (עמ' 28 ש' 11-12). כן ראו עדותו של התובע בעניין זה – **"אני לא זוכר שבכלל רצה לפנות את המושכר. לפי זה, אנחנו רדפנו בשביל לקבל את המושכר חזרה כי לא קיבלנו שכירות"** (עמ' 35 ש' 11-12). לפי עדותו של אפרים, רק ביום 20.2.12 נחתם הסכם עם שוכר חלופי **"והוא קיבל חורבן גם כן והיה צריך לשפץ ולסדר"** (עמ' 24 ש' 13-14). אפרים הוסיף והעיד כי ראה את המושכר יומיים לאחר הפינוי והוא היה **"הרוס"** עם **"עכברים וטינופת"**, **"כאוס שלם"** (עמ' 26 ש' 21-24) התובע העיד כי שמע מאפרים בזמן אמת וגם ראה בעצמו כי **"הם עשו ונדלזים באולם לפני שעזבו כי כל מי שהיה לו יד ורגל, כל הספקים, תלשו הכל, למשל כל המזגנים תלשו אותם וכל התקרה הייתה הרוסה ודברים אחרים גם כן. היה בלאגן שלם"** (עמ' 35 ש' 20-24). כמו-כן עולה מהראיות בתיק כי התובע ואפרים נעזרו בעורכי דין כדי לנהל עם הנתבעים מו"מ ולבסוף גם כדי להגיש תביעות נגדם. בנסיבות אלה, ומשלא הוכח כי ניתנה לתובע או לאפרים הודעה מוקדמת על פינוי המושכר שלושה חודשים מראש לפי סעיף 58 להסכם השכירות, אין פסול בעמידה של התובע על זכותו לקבל את דמי השכירות בגין מלוא תקופת השכירות הבסיסית שנקבעה בהסכם, דהיינו בגין שלושה חודשים נוספים לאחר מועד הפינוי.
18. אין לקבל את טענת ב"כ הנתבעים בסיכומיו כי התובע צמצם את המסגרת הדיונית לדמי שכירות בגין שבעה חודשים בלבד. אמנם בדיון קדם משפט מיום 25.11.13 אמרה ב"כ התובע כי התביעה היא בגין שבעה חודשי שכירות, אך אפרים לא היה נוכח בדיון זה, וכפי שנקבע בפסק דין זה לעיל, מהעדויות בתיק עלה כי אפרים הוא זה שהתנהל מול הנתבעים וטיפל בהסכם השכירות ובפינוי ואילו התובע לא היה מעורב בכך. בתצהירי עדותם הראשית של התובע ואפרים שהוגשו לאחר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 44146-11-12 אסיף נ' אליזבט למהדרין בע"מ

ת"א 19507-11-12 אסיף נ' דוד ואח'

תיקים חיצוניים: 0182405125 ; 0182420124

- 1 הדיון הנ"ל הובהר במפורש כי התביעה הוגשה בגין מלוא דמי השכירות עד תום תקופת ההסכם,
2 דהיינו עד ליום 28.4.14, והנתבעים לא התייחסו לכך בבקשה או בתצהיר משלים מטעמם.
3 בסיכומי התובעים נטען כי השטרות שהוגשו לביצוע (שיקים שנמשכו על חשבון דמי שכירות
4 לשמונה וחצי חודשים) הם שקובעים את גדר המחלוקת שלפנינו, וב"כ הנתבעים לא התייחס
5 לטענה זו בסיכומי התשובה. לפיכך, אני קובע כי אין לראות את האמירה הנ"ל של ב"כ התובע
6 כהודעה על תיקון הבקשות לביצוע השטרות, ולכן אין בה כדי לצמצם את גדר המחלוקת.
7
- 8 19. אשר לשטר החוב על סך 150,000 ₪, אין חולק כי החברה, נתבעת 3, מסרה לתובע את השטר
9 בחתימתם של הערבים, נתבעים 1 ו-2. השטר נחתם בערבות אוואל ולכן עומדת לתובע הזכות
10 לפרוע את החוב מהערבים מיידית, מבלי למצות את הליכי פירעון החוב מהחייב העיקרי. בסעיף
11 39 להסכם השכירות נקבע כי שטר החוב ניתן להבטחת תשלום דמי השכירות וכי הוא ימשיך
12 לעמוד בתוקפו גם לאחר פינוי המושכר ועד לכיסוי כל חובות השוכר למשכיר. בסעיף 42 להסכם
13 השכירות נקבע כי אם השוכר לא ישלם את התשלומים שהתחייב לשאת בהם, המשכיר רשאי
14 להשתמש בשטר החוב ולגבות כל סכום המגיע ממנו בגין הפרת ההסכם. השיקים שהוגשו לביצוע
15 מכסים מחצית מדמי השכירות החודשיים בלבד - 23,200 ₪ מתוך 46,400 ₪ (שהם 40,000 ₪ +
16 16% מע"מ). מכאן שהתובע רשאי לפרוע את שטר החוב ולגבות באמצעותו את יתרת דמי
17 השכירות לחודשים ספטמבר 2011 ואילך. יחד עם זאת, היות שסכום השטר הוא 150,000 ₪
18 התובע יכול לפרוע באמצעותו רק חלק מיתרת החוב בגין דמי השכירות לחודשים הנ"ל (סכום
19 השטר מכסה מחצית מדמי השכירות החודשיים לתקופה של כששה וחצי חודשים).
20
- 21 20. סכום השטר איננו מספיק, כאמור, לכיסוי כל יתרת החוב של החברה בגין דמי השכירות לחודשים
22 ספטמבר 2011 עד אפריל 2012, ולכן ברי כי אין בסכום השטר כדי לכסות חובות נוספים של
23 החברה לתובע לפי הסכם השכירות, אם יש כאלה. לפיכך, אינני נדרש לקבוע האם בנסיבות העניין
24 חל סעיף 8 להסכם השכירות והאם על החברה לשלם את הפרש ההנחה בדמי השכירות בסך של
25 20,000 ₪ לחודש שניתנה לה בגין ארבעת חודשי השכירות הראשונים.
26
- 27 21. לאור כל האמור לעיל, שתי התביעות מתקבלות במלואן כמפורט להלן:
28
- 29 21.1. התביעה שהוגשה נגד החברה, נתבעת 3, בתיק הוצל"פ 01-82405-12-5 לביצוע תשעה
30 שיקים (בגין יתרת דמי השכירות לחודש אוגוסט 2011 ומחצית מדמי השכירות לחודשים
31 ספטמבר 2011 עד אפריל 2012) מתקבלת במלואה, והליכי הוצל"פ נגד נתבעת 3 בתיק
32 הנ"ל יימשכו כסדרם.
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 44146-11-12 אסיף נ' אליזבט למהדרין בע"מ

ת"א 19507-11-12 אסיף נ' דוד ואח'

תיקים חיצוניים: 0182405125 ; 0182420124

- 1 21.2. התביעה שהוגשה נגד הנתבעים בתיק הוצל"פ 01-82420-12-4 לביצוע שטר חוב מיום
2 26.8.12 על סך 150,000 ₪ מתקבלת אף היא, ועל הנתבעים לשלם לתובע את מלוא סכום
3 השטר (על חשבון יתרת החוב של החברה בגין דמי השכירות לחודשים ספטמבר 2011 עד
4 אפריל 2012). הליכי ההוצל"פ נגד הנתבעים בתיק הנ"ל יימשכו כסדרם. יובהר כי אם
5 הוגשו או יוגשו לביצוע השיקים שמשכה נתבעת 3 לפקודת המשכיר הנוסף, מר אפרים
6 אסיף, בגין המחצית השנייה של דמי השכירות לחודשים ספטמבר 2011 עד אפריל 2012,
7 יש לקזז מהחוב בגינם את סכום החוב בתיק הוצל"פ 01-82420-12-4 הנ"ל.
8
- 9 22. בעקבות קבלת התביעה נגד הנתבעים לביצוע שטר החוב, הנתבעים יחד וכל אחד לחוד ישלמו
10 לתובע סך של 3,750 ₪ בגין הוצאות משפט וסך נוסף של 14,000 ₪ בגין שכר טרחת עו"ד. בעקבות
11 קבלת התביעה נגד נתבעת 3 לביצוע השיקים, נתבעת 3 בלבד תשלם לתובע סך נוסף של 5,000 ₪
12 בגין הוצאות משפט וכן סך נוסף של 9,500 ₪ בגין שכר טרחת עו"ד. כל הסכומים הנ"ל ישולמו
13 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד למועד התשלום בפועל.
14
- 15 23. אין מקום להיעתר לבקשת ב"כ הנתבעים בסעיף 53 לסיכומי לעכב את מתן פסק הדין או את
16 ביצועו עד להכרעה בתביעה כספית שהגישה החברה נגד התובע ואחיו אפרים. תחילה יצוין כי
17 התביעה של החברה בת"א 9193-08-14, שאף היא נדונה בפני הח"מ, מתמקדת בטענות בעניין
18 הציוד שנותר במושכר, וטענות אלה נזנחו בהליכים דנן. נוסף על כך, התביעות שהוכרעו בפסק דין
19 זה הן תביעות שטריות שהוגשו עוד בשנת 2012, ואילו תביעת החברה היא תביעה כספית שהוגשה
20 רק באוגוסט 2014 אשר התנהלו בה הליכי גישור שלא צלחו וטרם הוגשו בה ראיות (ראו לעניין
21 זה גם ההחלטה שניתנה ביום 2.11.14 בת"א 9193-08-14 בבקשה לאיחוד התיקים). לפיכך, אני
22 דוחה את בקשת הנתבעים לעכב את מתן פסק הדין או את ביצועו.
23
- 24 **המזכירות מתבקשת להעביר העתק של פסק הדין לצדדים.**
25
- 26 **ניתן היום, ג' אלול תשע"ה, 18 באוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.**
27
28
29
30
31